

Zuinig zijn.

Zuinig zijn, dat lijkt wel het grote thema te zijn van deze tijd. We moeten zuinig zijn met gas, water en elektriciteit, met brandstoffen, grondstoffen en spullen. Allemaal erg belangrijk. Maar ik denk dat het nog belangrijker is om zuinig te zijn op elkaar. Op onze bestuurders, zorgverleners en docenten. En op onze relaties, hoe ingewikkeld die soms ook kunnen zijn. Zuinig zijn, het heeft in de jaren van toenemende welvaart een negatieve bijklank gekregen. Een zuinig gezicht trekken, zuinig leven, het klinkt al gauw armoedig, ouderwets of krenterig. 'Zuinigheid met vlijt', waar hoor je die uitdrukking nog? Toch is zuinigheid in de zin van 'zorgvuldig omgaan met' een belangrijke bouwsteen voor de samenleving. Misschien een goed thema om eens over na te denken. Hoe zuinig ben ik op mijn vriendschappen, mijn familie, mijn geloofsgemeenschap. Wat doen mijn woorden, daden en keuzes met de mensen om mij heen? Wat kan ik doen om betekenisvolle relaties te verdiepen of moeizame relaties een klein beetje te verbeteren of misschien zelfs te herstellen?

Met enige regelmaat hoor ik dat mensen onze gemeente als een gastvrije en hartelijke familie ervaren. Dat ervaar ik zelf ook, en ik ben daar heel blij mee. Er is warmte, medeleven, hulpvaardigheid en vriendschap. Maar in je kracht ligt ook altijd je kwetsbaarheid. Laten we daarom onze zegeningen tellen, onze verbondenheid koesteren, maar vooral ook zuinig zijn op elkaar. Zuinig zijn met woorden, vanuit het besef dat ze een ander kunnen maken en breken. Vanuit het besef dat drie woorden van waardering vaak al genoeg zijn om iemands hart te verwarmen.

Ds. Anje de Kuiper

Kerstgedachte tijdens Kerstzang bij kaarslicht 18 december 2022

Laat het licht niet doven.

If there is a light, don't let it go out, ik hoorde dat nummer laatst, van de Ierse band U2

Als er een licht is, laat het niet doven.

Doe je hand om de vlam, zodat ie niet uitgaat door de wind.

Voor de herders in het kerstverhaal was
het hemelse licht beangstigend
Maar een engel stelde hen gerust.
Wees niet bang, ik heb goed nieuws.
Vandaag is er in de stad van David de Messias geboren.
En in koor zongen de engelen± Eer aan God, , en vrede op aarde voor alle
mensen,
wat de mensen ze zijn gezegend met Gods liefde.

In de oude heilige boeken van de Joden was er lang geleden een Messias
beloofd.
Iemand die het volk zou redden, maar anders dan men dacht.
De Messias zou niet heersen, maar dienen,
niet schreeuwen, maar van liefde en mildheid spreken.
Hij zou de geknakte rietstengel niet breken,
en de walmende kaarsvlam niet doven.

De God van Israël beloofde geen sterk leger, greep niet in.
De Messias kwam als een kind.

Dit is een omkering van wat mensen van God verwachten.
Wij willen een sterke God die onze problemen oplost, maar Hij kwam om ons
de weg te wijzen.

In de herbergen van de stad, in het leven van mensen die het allemaal wel aardig
voor elkaar hebben, is geen plaats voor deze omgekeerde God. Jozef en Maria
worden weggestuurd naar het buitengebied, naar een stal, een uithoek waar het
koud en donker is.

En juist daar ligt de kracht van Israëls God: er voor zorgen dat het licht niet
uitdooft bij mensen in het donker, mensen die nergens welkom zijn, op de
vlucht, of arm, die buitengesloten worden of met de nek aangekeken. Daar is

Gods werking het grootst, daar wordt de vlam van liefde en hoop beschermd en gekoesterd.

De engelen zongen het al: daar is vrede op aarde waar mensen zich geliefd voelen.

Dat is ook wat Jezus tijdens zijn leven uitstraalde naar de mensen om hem heen: jij bent geliefd, jij mag er zijn. Zo gaf hij mensen met problemen weer zelfvertrouwen en nieuwe moed. Zorgde hij er voor dat het kleine vlammetje van liefde dat ieder mens van de Schepper heeft ontvangen niet uitdoofde, maar weer opvlamde.

Daarom werd Jezus wel het licht voor de wereld genoemd.

Dus zit jij aan de kant waar de klappen vallen, heb je zorgen door ziekte, geldgebrek, werkloosheid of moeizame relaties, weet dat er altijd liefde is, in jou, en in de ander. Laat je niet uit het veld slaan, wat ze ook van je vinden of zeggen: wat er ook is gebeurd, je bent een kostbaar mens, gemaakt om liefde te geven en te ontvangen. Als je later terugkijkt op je leven, is dat uiteindelijk het enige wat telt.

En zit je aan de goede kant, lacht het leven je toe en heb je geen zorgen, zoek ook dan de liefde in het hart van alle mensen die je ontmoet. Vaak zit de liefde weggestopt achter pijn of verdriet. Luister naar de verhalen van vrienden en vreemden, van kinderen, kleinkinderen of mensen met psychische problemen. Oprechte aandacht verzacht alle pijn en voorkomt depressie. Wat niet kan worden geheeld, moet worden gestreeld.

Doof de vlam ook niet uit met je oordeel, je zelfgenoegzaamheid of onverschilligheid. Oefen respect voor mensen die je niet begrijpt. En help waar je kan, bv de mensen met geldzorgen, die geen cadeautjes kunnen kopen, die de verwarming niet meer aan durven zetten, of die geen geld hebben voor bus of tram om op bezoek te gaan.

Wat zou de wereld mooi zijn als iedereen er op gericht is om het licht van de ander niet te doven, door niet te oordelen, maar luisteren, elkaar van harte het goede te gunnen en elkaar ter wille te zijn, niet uit de hoogte, maar gelijkwaardig en verbonden. Als mensen elkaar groeten op straat, elkaar zien als medemens, een glimlach maakt al verschil. Wat een boeiende gesprekken kun je hebben als je een onbekende uit de buurt op de koffie vraagt. Wat kan het je blik op de wereld verruimen als je iemand uitnodigt uit Polen, Syrië of Oekraïne die met de kerstdagen niet bij de familie kan zijn.

Weet dat er liefde is en licht, in ieder mens. Soms diep weggestopt, onzichtbaar.

Ga er naar op zoek, en als je het vindt, Doe je hand om die vlam. Laat hem niet uitgaan.

Ds. Anje de Kuiper